

214 A
28.1.22 (162)
D. 20

UNION OF SOUTH AFRICA.

Statement of His Honour the Administrator of South-West Africa at a Meeting of the Advisory Council at Windhoek on the 2nd February, 1922.

Published for general information.

GENTLEMEN,—We meet during a time when an acute depression has overtaken us. It is, perhaps, not possible to save all who in consequence are in financial difficulty. The Territory, however, is sound and has an undoubted future and the shortest road to prosperity is the introduction of fresh capital into the country. All actions, therefore, which tend to retard, if not to prohibit, the influx of fresh capital should be studiously avoided. At a time of financial strain, people can scarcely be expected to be in happy mood, but an accentuation of their grumbling must inevitably develop into a sort of propaganda against the Administration, involving, as is usual in such cases, much misrepresentation and therefore calculated to frighten investors.

I, therefore, feel it incumbent on me at this first session of the enlarged Council to make a statement in order to fully acquaint the new members with the true position and to enlist the assistance of the Council in correcting public opinion.

In the criticism levelled against the Administration there has been very little, if anything, that can be regarded as constructive, and purely destructive attacks can serve no other purpose than the infliction of incalculable harm upon the Territory.

Vague charges are made such as:

- (1) The Administration does very little or nothing to assist the Territory in its financial struggle or to develop its resources.
- (2) The German inhabitants are inequitably treated in that they have to beg for privileges (the school question being instanced); they are precluded from acquiring farms under our Land Settlement Laws; permits to enter South-West Africa are denied them and a campaign to ruin them economically (a Vernichtungskampf) is deliberately carried on against them, presumably by the Administration. In view of all these evil designs of the Government, Germans are urged not to throw in their lot with us.

The Administrator, after exposing the gross misrepresentations as to the final resolution adopted by the Advisory Council on the School question by Dr. Reuning once he was beyond reach on the steamer, proceeded:

With regard to all these accusations, what are the facts? Hints (*vide* "Die Suid-West" of 27/1/22) have not been wanting to the effect that I am unduly favouring the German inhabitants and that the alleged begging, so far from being directed to the Administration emanates from it.

The conditions upon which the Germans were invited to amalgamate their schools with ours and which I rejoice have been embodied in our school law, were offered freely by me only a few weeks after I assumed duty in 1920. These conditions embrace privileges, as regards medium of instruction, far greater than parents of English and Dutch children can claim in the Union to-day and for liberality the conditions, as a whole, are acclaimed by unbiassed educationalists in South Africa as unique. The generous offer made by me in regard to the Realschule, viz., to leave the children in these schools to complete their full course (which would last 4-5 years) according to the German system and at the expense of the Administration, was rejected. Notwithstanding this and also the fact that in consequence of the rejection of this offer considerably less than half of the German school children will enter our schools, I allowed the original conditions to remain and to be incorporated in the school law, believing that with time a complete amalgamation may be effected.

Before dealing with the accusation of inequitable treatment of the German inhabitants, I must describe in detail the position as I found it in October, 1920, and the steps taken by me since to improve the position. This involves a good deal of repetition of what I have several times stated in public, but I am unable to avoid this both because there is no semblance of recognition of our efforts in certain quarters and because I feel it my duty to fully inform the new members of the Council.

Well, when I arrived towards the end of 1920, a complete stranger to this Territory, to assume the responsible office of Administrator, Martial Law was still in force, and a great deal of work remained to be done prior to its repeal. As regards the public service,

I found it, numerically, at any rate, considerably in advance of the needs of the country; mainly temporary, with, as was to be expected in the circumstances, square men in round holes; as regards the Police and Scab Divisions, I was asked at once for more Police and more Sheep Inspectors and this while, with a European population of 19,000 souls, nearly £200,000 per annum was already expended on Police alone; some departments were controlled from Pretoria, recognising promotion which was denied to other departments here and observing different office hours; the housing and local allowance questions operated most unfairly with the result that both the service and the public were dissatisfied and both with very good reason. All this involved a great deal of work and made close personal supervision by me imperative which, owing to great pressure of work, I could ill afford to give.

In the second place I found:—

- (a) The currency and concession questions causing much unrest.
- (b) No Land Bank, the old Landwirtschaftsbank having practically ceased to operate.
- (c) Land settlement well under way, but owing to strict adherence to Union conditions which were unsuited to South-West Africa, the department was heading straight for a large number of surrenders.
- (d) Difficult problems in regard to the Diamond Mines with various conflicting interests unsettled, no machinery for controlling the Mines and the revenue (our mainstay) fast disappearing.
- (e) The labour question, which is synonymous with the native question, acute—the natives out of hand and roaming all over the Territory.
- (f) The Bastard community dissatisfied, claiming additional land and a separate sovereign existence (the Parliamentary Commission later very adroitly avoided the question).
- (g) Prohibitive railway tariffs.
- (h) Export tax on slaughter stock with disappearing market in the Union.
- (i) Double customs dues on goods in transit and customs dues on produce exported to the Union.
- (j) Primitive harbour facilities and no railway construction programme.
- (k) Inadequate postal and telephone facilities and no special J.P. Courts.
- (l) No school law and two separate systems of education in operation.
- (m) Northern districts closed to the export of stock.
- (n) Immigration question very acute
- (o) Experimental farms in a state of dormancy.
- (p) Practically no social intercourse between the Union and German sections of the population.
- (q) Financial depression setting in and the people generally unable to meet their obligations.
- (r) My office inundated with persons seeking interviews and an enormous amount of legislation required.
- (s) A general demand that I should visit outlying parts of this vast Territory.
- (t) Financial position of the Territory obscure and all kinds of constitutional questions obtruding.
- (u) No council of advice and an insanitary and wholly unsuitable residence.

Naturally, the foregoing are only the principal features of the position, as I found it; many details obviously cannot be enumerated here.

I will briefly summarise the steps taken by the Administration since October, 1920, to cope with the situation.

- (1) Martial Law was raised and an Advisory Council established on 1st January, 1921, and some 80 Proclamations have already been issued.
- (2) Commissions were appointed to report respectively on Meat Export, Native Reserves, and Labour and on the Civil Service.
- (3) The currency question was settled by the establishment of a Debts Settlement Board.
- (4) Land Bank was established and generally economy introduced to avert fresh taxation.
- (5) The following special financial measures have been taken:—

(a) Paid War Losses Compensation	£260,000
(b) Construction Outjo Railway	30,000
(c) Provided Capital for Land Bank	350,000
(d) Advances to Settlers and Boring	80,000
	£720,000

- (e) Repealed export tax on slaughter stock.
 - (f) Removed customs dues on goods in transit and on produce for export to the Union.
 - (g) Reduced railway rates to the extent of some £70,000 per annum.
 - (h) Granted special facilities for the export of mealies.
 - (i) Bought (and still do so) requirements for South-West Africa Administration, including railways, locally at reasonable prices.
 - (j) Construction of the Gobabis Railway, which is bringing a large amount of money into circulation is being proceeded with.
 - (k) Provided 50 star and 6 shot drills at a cost of £100,000 for boring purposes.
- (6) Commissioner of Native Affairs has been appointed and Native Reserves defined.
 - (7) Commencement has been made with establishment of special J.P. Courts, and increased postal and telephone facilities have been afforded.
 - (8) Diamond Board has been established and outstanding questions connected with the diamond industry as well as concessions questions have been settled.
 - (9) After protracted negotiations, the education question was settled and a school law promulgated.
 - (10) In regard to the Civil Service, temporary men have been placed on the fixed establishment under a new law; all departments, with the exception of railways, have been brought under one control and thus general administration made uniform; housing and local allowance questions have been settled. General economy has been instituted, involving a certain unavoidable amount of retrenchment, while the reorganisation of the Police and Scab Divisions has resulted in an annual saving exceeding £100,000.
 - (11) Land Settlement conditions have been so revised as to give settlers with very small capital, but willing to work, an unique opportunity.
 - (12) The Experimental Farms have been entirely reorganised and within 18 months it is hoped to have three-quarter bred bulls ready for sale to the farmers while provision is also made for the sale of thoroughbreds. Special terms are given for purchasing our surplus stud stock and arrangements are being made to receive for sale at our Experimental Farm bulls from recognised breeders in the Union with a view to affording our farmers the opportunity of acquiring these for breeding up quickly. In regard to our unique flock of karakul sheep, steps have been taken to breed stud rams of pure blood and type as it is considered that with the steady diminution of the wild fur-bearing animals in the world, there is a big future for the karakul industry.
 - (13) Building of essential works has helped to ease the pinch of unemployment.
 - (14) An appeal has been made through the magistrates to creditors not to press debtors unduly and I have personally made representations to the banks in the same direction.
 - (15) Rifle Associations have been established and I have since my arrival visited all outlying parts of this vast Territory.

There remain a few questions to be touched upon at this stage. Soon after my arrival here, I came to the conclusion that ranching in the Territory was worth developing, but that the industry could not flourish permanently unless an overseas market was cultivated. As this was essentially a question for private enterprise, I tried almost every expedient to induce farmers to co-operate for the purpose. At least 30 per cent. of the capital required was promised by me through the Land Bank and special financial help was offered to market overseas, as an experiment, 8,000 oxen. Under the latter offer, £30,000 was placed at the disposal of the farmers and cost of railage at a rebate of 50 per cent. advanced by the Administration. Owing to want of organisation, these offers to help on the part of the Administration could not be taken advantage of. Realising that until an overseas market was secured the Union was our only market, I not only repealed the export tax, but personally pressed for the release from quarantine of our northern districts and for the opening of the Union border, questions which rested with the Union authorities. The conditions of quarantine imposed on our northern districts have been so far relaxed as to enable export to take place and the border has at last, owing to my earnest representations, been opened.

Among other efforts on my part to improve our market conditions may be mentioned better facilities for export of our stock by rail, supply of refrigerator cars, cancellation of prohibition to slaughter and export female stock, supply of expert advice through the Meat Commission, special visit by Mr. Woollatt to report on meat export possibilities, by Mr. Loxton wool expert of the Union, by Mr. Hardy to report on dairy industry, by Mr. Mason to report on our experimental farms and by sending two members of the Advisory Council and the Secretary for South-West Africa to inspect the Cold Storage Works at Durban, and also Baron von Esebeck to attend the Co-operative Conference in Pretoria.

I have further insistently pressed for better harbour facilities. Lastly, when I realised that it was not possible to organise the farmers in such a manner as will enable them to undertake the Cold Storage Works themselves, I offered to take the lead in this matter, provided I were given a free hand. Everyone is satisfied that the Union market is too uncertain for a permanent outlet for our stock. I realise moreover, that an uncertain market must have a detrimental effect on the credit of the Territory and especially on its land values and that the only alternative was an additional overseas market for some or all of our surplus stock. But Cold Storage Works and Harbour improvement must go hand in hand and, in order to secure the Cold Storage Works a measure of success, control of the surplus stock is essential. As I will soon have to proceed to the Union to discuss both Harbour improvements and Cold Storage Works with the Cabinet, I should like to have your advice in the first place as to whether the Government or private enterprise should be entrusted with the construction and the running of the Cold Storage Works, and if private enterprise, as to the features which the contract should embrace. Candidly, I have no confidence in any Government for this kind of service, though it would appear that in one or two of the Australian Colonies the Government there made a success of such a business. I favour private enterprise, provided three essential conditions can be secured. Firstly, the producers must be thoroughly safeguarded against unfair treatment or exploitation; secondly, the works must be put into commission at the earliest possible date; and thirdly, suitable terms for the taking over of the works by the farmers, if so desired, at the expiration of a certain period, must be secured. At any rate, I would give all concerned in South Africa and elsewhere a fair chance to tender for what should be a valuable privilege to business people, before deciding on construction by the Government. Obviously, at this stage, details cannot be made available to the public—though all the information I have is at the disposal of the Council. The project must first be discussed with the Union Executive and this I hope to be able to do in the very near future. I am very glad to see the sudden great concern in certain quarters in the Union for our welfare, both material and moral, but I had hoped that I might be spared the compliment implied in a betrayal of nervousness lest I should succumb to the temptations of backdoor methods when dealing with the interests of this Territory over whose destiny I have the honour in some measure to preside.

Another point I wish to submit is that the effect of the financial measures taken by me has been that so far from increasing the burdens upon the people, taxation has been considerably reduced, while in the economies effect, education and development work are duly provided for.

Apart from the Bastard Gebiet question upon which it is hoped a mutually satisfactory decision will be arrived at, the future form of Government for South-West Africa and the status of the former German subjects is also at present being carefully considered.

I will now briefly deal with the charge that my German friends are not fairly or equitably treated in South-West Africa and that a deliberate Vernichtungskampf is being waged against them. What are the facts? I have already dealt with the uniquely liberal terms offered in the school question. These were such as to ensure their acceptance without in any way wounding the self-respect of the Germans or of depriving their children of the fullest opportunity to retain the German language and German literature, while liberal treatment is given to those German teachers who came voluntarily under the Administration.

In regard to farms for Germans under our land settlement conditions, 71 have acquired the right to title to land inasmuch as 31 allotments, having already been made and 40 leases converted.

With reference to Immigration, which I found to be a burning question, soon after my arrival here, I allowed the missionaries who had been deported to return, while as many school teachers as were required by the German School Authorities, have been granted permits. In all, exclusive of ordinary permits for visiting purposes, permits have been issued since 1919 by my predecessor and myself to 349 men, 532 women and 303 children—or a total of 1,184 souls. Almost in every case where a deported person owned fixed property in South-West Africa has a permit been issued, even where he was deported for serious contraventions of the law.

But coming more directly to the accusation of a "Vernichtungskampf" or war to economically ruin our German friends, I would like to make the following observations:—

The settlement of the currency question involving considerable expense to the Administration was wholly in the interests of the German community.

Up to the present some £200,000 has been advanced through the Land Bank, 88 per cent. of which has been granted to German farmers.

Liberal representation has been granted the German community on the Advisory Council—practically 50 per cent. A special oath of office was devised by me out of consideration for the Germans.

Supplies such as mealies and lucerne are bought from German farmers even above prices at which these can be landed here from the Union.

Contracts for the supply of meat and other commodities required for the Railways are entered into with German firms.

The German community benefited largely by the repeal of the Export Tax on stock, getting thereby free markets in the Union in competition with farmers there; they are encouraged to join rifle associations; the late German officials of the Landwirtschaftsbank were liberally treated; the Verband der Verwertungsvereinigungen was given a loan to assist the members of that society who are Germans; the Swakopmund community, which is purely German, has been assisted with a free grant of a substantial sum of money and other financial relief, the Germans naturally have benefited equally in all the financial measures taken to relieve the situation here already referred to and in some respects almost solely, such as in the case of the War Losses Compensation payments; short of proclaiming the German language an official language it has free use for official purposes, and in various other ways has the German community been treated with every consideration, so much so that they are as free as any resident of the Union to trade with any part of the world.

Having regard to the position of the Germans in this Territory and the powers granted the Union under the Peace Treaty, so far from carrying on a "Vernichtungskampf" I can reasonably claim that the older population has been treated not only with great consideration, but with generosity. This is the only policy to be pursued in my opinion, if the lessons of the Great War are not to be lost, and I have constantly endeavoured to follow up the declaration I made on my arrival at Windhoek on the 18th October, 1920, to the effect that the hand of friendship would be whole-heartedly extended to the older population and in the common home, from that day onwards, there would be room for them in the parlour as well as in the kitchen, not as a matter of privilege but as a matter of right.

I feel that I ought to say that while in the circumstances it is, perhaps, natural for Germans to show hesitancy in acknowledging our efforts on their behalf and to allow criticisms on our Administration to pass unchallenged, the bulk of the German population do not share them nor do they question my *bonâ fides*.

As regards the financial position of the Territory, I may say that obviously, until it was placed on a legal basis, it was difficult if not impossible to shape an effective forward policy. I have made strenuous efforts ever since my advent to office to clear up the position and it is due to the generous and statesmanlike view of the Prime Minister (than whom I repeat the Germans here and in Europe have no better friend) and of his colleagues in the Cabinet that South-West Africa is given an unique chance of developing at a rapid rate. Under the provisional agreement, which I have no doubt will be finally ratified, the South-West Africa Administration accepts responsibility for the construction of the Outjo line and for the Windhoek-Kapp's farm section of the Gobabis line, as well as for any deficits on the working of these lines. This was necessary because the construction of these lines could not be undertaken by the Union Railway and Harbour Board in the absence of Parliamentary sanction, and to await that would have meant delay to the detriment of South-West Africa.

The Railways and Harbours of the Territory will be considered as part and parcel of the Union Railway system and the Union Railway and Harbour Administration accepts responsibility for the South-West Africa Railway and Harbour debt, for any deficits past, present and future on working, except the two lines mentioned above, as also for future Railway and Harbour construction, while this Administration will be supplied from time to time with the fullest information regarding the Railways and Harbours in this Territory.

Apart from the Railways and Harbours aspect of the financial position the Government has consented to waive its claim of over £2,000,000 which the Union Exchequer has disbursed on behalf of this Administration quite apart from the cost of the campaign, with the result, firstly, that South-West Africa starts without any debt; secondly, South-West Africa monies with the Custodian of Enemy Property are available for capital expenditure in the Territory; thirdly, the Land Bank has been placed under the control of this Administration; and fourthly, the Territory will be given borrowing powers to execute such projects and development works as the Union Executive may approve from time to time.

But naturally it is expected that the Territory will finance itself, *i.e.*, raise its own revenue and be responsible for its expenditure.

It will thus be seen that the Union Cabinet has dealt generously with the Territory at the initial stages of its career, and I trust my Councillors will assist me by placing the facts before the public and thereby help all to realise that ridicule and contempt, so far from assisting the position, can only result in the credit of the Territory suffering and the development thereof being hampered.

I may mention that the Dog Tax Proclamation having achieved its main object, I have decided to reduce the tax by 50 per cent. as from the 1st of April. I am prepared also to consider the substitution of a different form of taxation such as the "sales tax" for the much abused "turnover tax."

Turning now to the present economic position which is the first item for discussion on the agenda, I may say that on my arrival here, as already indicated, I found a severe depression setting in with a blighting insistence, while the farmers were in different camps and apparently unable to so organise themselves as to be able to utilize the financial help which I offered.

The present position is undoubtedly acute if not desperate. Though I have given substantial help, owing to the deep-seated causes of the depression and the consequent broken spirit of the people, such help has seemed to prove artificial and transitory. While it does not help to enquire too far into the causes of the depression, a short review of them may not be without interest.

The Great Nations of Europe violated the economic laws of the world by embarking on the Great War. We cannot hope to escape sharing the consequences, and South-West Africa having been directly involved in the war was severely hit. But, apart from this primary cause, there are subsidiary causes such as great extravagance and speculation in recent years without a thought of paying debts. Even to-day the expenditure on some luxuries is appalling. I find from a rough calculation that this Territory imported last year wine, brandy, whisky and other spirits to the tune of about seven gallons per head of white male adults and this quantity of liquor consumed is in addition to local wines and beers and the consumption of liquor on the railways.

I am further informed that something like a quarter of a million pounds sterling has been spent on motor cars. The indebtedness of the people including the farmers in this Territory runs, I understand, to between four and five million pounds sterling, and that amount for an adult male white population of under 7,000, including civil servants, is abundant proof of want of prudence. Besides, I gather from reliable sources, that during recent years an amount of between $1\frac{1}{4}$ and $1\frac{1}{2}$ million pounds sterling has left the Territory for speculation in paper marks. The whole Territory appears, therefore, to be over-capitalised, and the extent to which credit was given would seem to indicate that the depression came upon this country unawares and, therefore, the banks and moneylenders would appear to be as much to blame as anybody else.

Other causes of the depression are the closing of the diamond mines for which to be quite fair it is impossible to blame the company; the want of a stable market for our stock and produce; the limitation of our local market and the arrest of our industrial and general development.

South-West Africa like all other countries is moreover suffering from an over-abundance of experts on every conceivable topic, but, while the patient is said to be dying these eminent doctors are content to indulge in generalities on the science of medicine without prescribing a corrective for the particular malady. I say, gentlemen, that in these circumstances it is unfair to blame this Administration for the present depression. Largely and mainly the people themselves are to blame for it and not an angel from heaven could have arrested it or have saved the people either from the consequences of the Great War or of their own acts.

But, as I said before, it will not help us much to dwell on the causes of the depression. It is for you to advise me as to what additional practical steps should be taken to carry us with the infliction of as little suffering as possible over the present hurdle and to turn our immediate future in such direction as will lead us to better times.

I have already enumerated the financial and other help offered by the Administration, the expert advice obtained from outside and the attempts at inducing co-operation. In addition those recommendations made by the Meat Commission which were capable of being carried out, have been given effect to.

It must be remembered that as head of the Administration I had to study the position, and I can assure you that the last twelve months have not been spent in idleness.

A decision has only recently been arrived at which will in the near future place our financial position on a legal basis and transfer the control of the Land Bank to this Administration, in addition to giving the Territory its own borrowing powers.

I may say that I have personally studied the question of harbour facilities at Walvis Bay on the spot and as already stated will give the Council full details. The whole question will shortly be discussed by me with the Cabinet and the Railway and Harbour Board in Cape Town.

In conclusion we have this cause for gratitude that there is very little direct taxation in South-West Africa as compared with the Union.

UNION OF SOUTH AFRICA.
Statement by the Administrators of
S.W.A. 1922

9.9.60

~~Mr A. Abel,
Cottages Union Res.~~

~~rem - 27/9/60~~

UNIE VAN ZUID-AFRIKA.

**Rede door Zijn Edele de Administrateur van Zuidwest Afrika
bij gelegenheid van een vergadering van de Raad van
Advies te Windhoek op 2 Februarie 1922.**

Ter algemene informatie gepubliceerd.

MIJNE HEREN,—Wij komen bijeen in een tijd van grote depressie. Misschien is het niet mogelijk om allen te redden die dientengevolge in financiële moeilijkheid verkeren. Het Gebied echter is gezond en heeft ongetwijfeld een goede toekomst en de invoer van nieuw kapitaal in het land zal dit langs de kortste weg tot welvaart brengen. Alle handelingen derhalve die leiden tot het vertragen, zo niet tot het verhinderen van de instroming van nieuw kapitaal behoren angstvallig vermeden te worden. Men kan ternauwernood verwachten dat de mensen in een tijd van financiële gedruktheid in een vrolijke stemming verkeren, maar wanneer er al te veel geklaagd wordt, dan heeft dit onvermijdelijk een soort van propaganda tegen de Administratie tengevolge, gepaard gaande, zoals gewoonlijk in zulke gevallen, met onjuiste voorstelling, en daardoor beleggers van kapitaal afschrikkend.

Ik gevoel mij daarom verplicht om bij deze eerste zitting van de vergrote Raad een rede te houden ten einde de nieuwe leden volkomen op de hoogte te brengen van de ware positie en de bijstand in te roepen van de Raad tot verbetering van de publieke opinie.

In de kritiek gericht tegen de Administratie is weinig of niets geweest dat als opbouwend beschouwd kan worden, en zuiver afbrekende aanvallen kunnen geen ander gevolg hebben dan het toebrengen van onberekenbaar nadeel aan het Gebied.

Vage beschuldigingen zijn geuit, zoals:—

- (1) De Administratie doet zeer weinig of niets om het Gebied bij te staan in zijn financiële strijd of om zijn hulpbronnen te ontwikkelen.
- (2) De Duitse inwoners worden onbillik behandeld aangezien zij om voorrechten moeten bedelen (de schoolkwestie als voorbeeld aanhalend); zij zijn verstoken van het verkrijgen van plaatsen krachtens onze nederzettingswetten; permitten om Zuidwest Afrika binnen te komen worden hun geweigerd en een kampanje om hen ekonomies uit te roeien (een Vernichtungskampf) wordt opzettelijk tegen hen gevoerd, vermoedelijk door de Administratie. Met het oog op al deze kwade oogmerken van de Regering worden Duitsers aangeraden niet hun lot aan het onze te verbinden.

Na gewezen te hebben op de verregaand onjuiste voorstellingen aangaande het eindbesluit genomen door de Adviserende Raad over de schoolkwestie door Dr. Reuning zodra deze buiten bereik op de stoomboot was, ging de Administrateur voort:—

Met betrekking tot al deze beschuldigingen, wat zijn de feiten? Het heeft niet ontbroken aan zinspelingen (Zie "Die Suid-West" van 27/1/22) dat ik de Duitse inwoners onbehoorlijk bevoorrecht en dat het beweerde bedelen, in plaats van tot de Administratie gericht te worden, door deze zelf geschiedt.

De voorwaarden waarop de Duitsers uitgenodigd werden om hun scholen met de onze saam te smelten, en die tot mijn genoegen opgenomen zijn in onze schoolwet, werden door mij vrijelijk aangeboden, slechts een paar weken nadat ik in 1920 mijn ambt aanvaardde. Deze voorwaarden bevatten voorrechten met betrekking tot voertaal van onderricht, veel groter dan waarop ouders van Engels- en Hollandssprekende kinderen in de Unie vandaag aanspraak kunnen maken en worden over het geheel, wat vrijgevigheid betreft, door onbevooroordeelde onderwijzsmannen in Zuid-Afrika toegejuicht als enig in hun soort. Het edelmoedige aanbod door mij gedaan met betrekking tot de Realschule, n.l. om de kinderen in deze scholen hun volle kursus (die 4-5 jaar zou duren) te laten voltooien volgens het Duitse stelsel en op kosten van de Administratie, werd verworpen. In weerwil daarvan en van het feit dat tengevolge van het verwerpen van dit aanbod aanmerkelijk minder dan de helft van de Duitse schoolkinderen onze scholen zal bezoeken, liet ik de oorspronkelijke voorwaarden bestaan en liet ze opnemen in de schoolwet, in de overtuiging dat mettertijd een volkomen samensmelting teweeggebracht kan worden.

Alvorens de beschuldiging van onbillike behandeling van de Duitse inwoners te bespreken, moet ik in biezonderheden de positie nagaan zoals ik die vond in Oktober 1920, en de stappen sedert door mij genomen om de positie te verbeteren. Dit brengt heelwat herhaling mee van hetgeen ik verscheiden malen in 't openbaar gezegd heb, maar ik kan dit niet vermijden, ten eerste omdat in zekere kringen onze pogingen hoegenaamd niet erkend worden en ten tweede omdat ik het mijn plicht acht om de nieuwe leden van de Raad volledig in te lichten.

Toen ik tegen het einde van 1920 als een volkomen vreemdeling in dit Gebied aankwam om het verantwoordelijke ambt van Administrateur te aanvaarden, was krijgswet nog van kracht, en was er nog heelwat werk te doen vóór herroeping daarvan. Met betrekking tot de staatsdienst bevond ik dat deze, ten minste wat getalsterkte aangaat, de behoeften

van het land overtrof, en grotendeels tijdelijk, uit mannen bestond die, zoals onder de omstandigheden te verwachten was, niet altijd pasten in hun werkring. Met betrekking tot de Politie en Brandziekte Afdelingen werd mij dadelik om meer politie en meer schaap-inspektors gevraagd, alhoewel voor politie alleen reeds bijna £200,000 per jaar werd uitgegeven, met een Europese bevolking van 19,000 zielen. Sommige departementen werden beheerd van Pretoria uit en erkenden promotie die andere departementen onthouden werd en namen verschillende kantooruren in acht. De verblijf en lokale toelagen werkten hoogst onbillik in hun toepassing met het gevolg dat zowel de dienst als het publiek ontevreden waren en beide op zeer goede gronden. Dit alles veroorzaakte veel werk en maakte nauwkeurig persoonlijk toezicht mijnerzijds onontbeerlijk, hoewel ik daarvoor moeilijk tijd kon sparen wegens zeer dringende werkzaamheden.

In de tweede plaats vond ik de positie als volgt te zijn:—

- (a) De munt- en koncessiekwesties waren zodanig dat ongerustheid veroorzaakt werd.
- (b) Er was geen Landbank, aangezien de oude Landwirtschaftsbank zo goed als met zijn werkzaamheden opgehouden had.
- (c) Met landnederzetting was men reeds begonnen, maar omdat men zich te streng hield aan de voorwaarden geldende in de Unie, doch die voor Zuidwest Afrika ongeschikt waren, stond het Departement een groot aantal bankroetschappen voor de deur.
- (d) Moeilike vraagstukken ten aanzien van de diamantmijnen met verschillende tegen elkander strijdende belangen nog niet opgelost, geen middelen voor het controleren van de mijnen, en de inkomsten (onze voornaamste steun) vinnig aan het verdwijnen.
- (e) De arbeidskwestie, hetgeen synoniem is met de naturellekwestie, ernstig en de naturellen niet in bedwang en over het gehele Gebied rondzwerfende.
- (f) De Basterds ontevreden en eisende meer grond en een afzonderlijk soeverein bestaan (de Parlementaire Kommissie was later slim genoeg om deze kwestie te ontwijken).
- (g) Spoorwegtarieven zo hoog dat van spoorvervoer nauweliks gebruik gemaakt kon worden.
- (h) Een uitvoerbelasting op slachtvee met een verdwijnende markt in de Unie.
- (i) Dubbele invoerrechten op goederen in transitio en invoerrechten op produkten naar de Unie uitgevoerd.
- (j) Primitieve havenfaciliteiten en geen schema van spoorwegaanleg.
- (k) Onvoldoende post- en telefoonfaciliteiten en geen speciale vrederechtershoven.
- (l) Geen schoolwet en twee afzonderlike onderwijsstelsels in werking.
- (m) De noordelike distrikten voor de uitvoer van vee gesloten.
- (n) De immigratie kwestie zeer ernstig.
- (o) Proefplaatsen zo goed als dood.
- (p) Zo goed als geen maatschappelijke omgang tussen de Unie sekte en de Duitse sekte van de bevolking.
- (q) Het begin van de financiële depressie en de mensen over 't algemeen niet in staat hun schulden te betalen.
- (r) Mijn kantoor overstroomd door mensen die om een onderhoud kwamen vragen en enorm veel wetgeving vereist.
- (s) Een algemeen uitgesproken begeerte dat ik de afgelegen delen van dit enorm groot Gebied moest bezoeken.
- (t) De financiële positie van het Gebied zeer duister en allerlei soorten van konstitutionele vraagstukken deden zich voor.
- (u) Geen raad van advies en een ongezone en gans ongeschikte residentie.

Het spreekt vanzelf dat bovengenoemde slechts de voornaamste kenmerken van de positie zijn, zoals ik die vond; vele bijzonderheden kunnen heel natuurlijk hier niet opgenoemd worden.

Ik zal korteliks de stappen mededelen die de Administratie sedert Oktober 1920 genomen heeft om de positie te verbeteren.

- (1) Krijgswet werd opgeheven en een Raad van Advies op 1 Januarie 1921 gesticht en sedert zijn zowat 80 proklamaties uitgevaardigd.
- (2) Kommissies werden benoemd om over de volgende zaken respektievelik verslag uit te brengen, n.l. uitvoer van vlees, naturelleserves, arbeid en de staatsdienst.
- (3) De muntkwestie werd opgelost door het stichten van een Schulden Vereffenings Raad.
- (4) Een Landbank werd gesticht en overal werd bezuiniging beoefend ten einde nieuwe belasting te voorkomen.
- (5) De volgende bijzondere financiële maatregelen zijn genomen:—

(a) Schadevergoeding voor oorlogsverliezen betaald	£260,000
(b) Aanleg van Outjo Spoorweg	30,000
(c) Kapitaal voor Landbank	350,000
(d) Voorschotten aan settelaars en voor boren	80,000
	<hr/>
	£720,000

- (e) Uitvoerbelasting op slachtvee herroepen.
 - (f) Invoerrechten op goederen in transit en op produkten voer uitvoer naar de Unie opgeheven.
 - (g) Spoorwegtarieven verminderd ten bedrage van zowat £70,000 per jaar.
 - (h) Biezondere faciliteiten verleend voor de uitvoer van mielies.
 - (i) Kocht (en doet dit steeds) benodigdheden voor de Zuidwest Afrika Administratie, met inbegrip van de spoorwegdienst, plaatselik tegen redelike prijzen.
 - (j) Aanleg van de Gobabis Spoorweg wordt voortgezet en dit brengt veel geld in circulatie.
 - (k) Verschafte 50 Star en 6 "shot" boren tegen £100,000 voor boordoeleinden.
- (6) Komissaris van Naturellezaken werd benoemd en naturelleserves vastgesteld.
 - (7) Een begin is gemaakt met het stichten van speciale vrederechtershoven en meer post- en telefoonfaciliteiten zijn verstrekt.
 - (8) Een Diamant Raad is gesticht en uitstaande kwesties in verband met de diamant-industrie zowel als koncessiekwesties zijn geregeld.
 - (9) Na uitgestrekte onderhandelingen werd de onderwijskwestie geregeld en een schoolwet afgekondigd.
 - (10) Wat betreft de civiele dienst, tijdelike mannen zijn op de vaste dienststaat geplaatst ingevolge een nieuwe wet; met uitzondering van de spoorwegen zijn alle departementen onder één beheer gebracht en op die wijze is de algemene Administratie eenvormig gemaakt; de kwesties van huis- en plaatselike toelagen zijn geregeld. Algemene bezuiniging wordt beoefend hetgeen noodwendig een zekere mate van afdanking betekent, en de reorganisatie van de afdelingen politie en brandziekte heeft ten gevolge gehad een jaarlikse besparing van meer dan £100,000.
 - (11) De voorwaarden van landnederzetting zijn zo herzien dat settelaars met weinig kapitaal doch gewillig om te werken nu een biezonder goede kans hebben.
 - (12) De proefplaatsen zijn geheelenal gereorganiseerd en men hoopt binnen achttien maanden driekwart oprecht geteelde bullen te hebben voor verkoop aan de boeren, en voorziening is ook getroffen voor de verkoop van oprecht geteelde dieren. Speciale termen worden toegestaan voor aankoop van ons surplus stamboekvee en schikkingen worden getroffen voor de ontvangst tot verkoop op onze proefplaatsen van bullen van erkende fokkers in de Unie zodat onze boeren in de gelegenheid zullen zijn dezelve zonder verzuim te bekomen voor het verbeteren van hun vee. Ten aanzien van onze buitengewoon goede kudde karakul schapen zijn stappen genomen om stamboek rammen van zuiver bloed en type aan te telen daar men meent dat aangezien de wilde pelsdieren van de wereld snel aan het verminderen zijn er een goede toekomst voor de karakul industrie is.
 - (13) Het aanleggen van hoogst nodige werken heeft er toe bijgedragen om werkeloosheid te verminderen.
 - (14) Door middel van de magistraten is een dringend verzoek aan krediteuren gericht om hun schuldenaren niet te hard op te drukken en persoonlik heb ik de banken gevraagd eveneens te handelen.
 - (15) Schietverenigingen zijn opgericht en sedert mijn aankomst heb ik al de afgelegen delen van dit zeer grote Gebied bezocht.

Er zijn nog een paar punten waarover ik wens iets te zeggen. Kort na mijn aankomst alhier kwam ik tot de konklusie dat het de moeite waard was het boeren met beesten op een grote schaal in dit Gebied te ontwikkelen, doch dat de industrie niet voorgoed zou floreren tenzij een overzeese markt gezocht en gevonden werd. Daar dit vooral een zaak was voor private onderneming deed ik al het mogelike om de boeren te bewegen voor dit doel saam te werken. Ik beloofde dat de Landbank minstens 30 percent van het benodigde kapitaal zou verstrekken en speciale financiële hulp werd aangeboden om bij wijze van een proef 8,000 beesten op een overzeese markt te plaatsen. Onder laatstgenoemd aanbod werd £30,000 ter beschikking van de boeren geplaatst en de kosten van spoorvervoer met een rabat van 50 percent werden door de Administratie voorgeschoten. Wegens gebrek aan organisatie kon van dit aanbod van de Administratie om te helpen geen gebruik gemaakt worden. Toen ik besepte dat zolang we geen overzeese markt hadden de Unie ons enige markt was herriep ik niet slechts de uitvoerbelasting doch drong er persoonlik op aan dat onze noordelike distrikten van karantaine zouden ontheven worden en dat de Unie grens geopend moest worden, kwesties die hij de Unie autoriteiten berustten. De karantaine voorwaarden op onze noordelike distrikten geplaatst zijn in die mate verzacht dat uitvoer plaatsen kan vinden en de grens is uiteindelik, dank zij mijn persoonlike representaties, geopend.

Onder meer pogingen door mij aangewend om de toestand van onze markt te verbeteren kunnen genoemd worden: betere faciliteiten voor de uitvoer van ons vee per spoor, het verschaffen van koelwagens, intrekking van het verbod om koeien te slachten en uit te voeren, het verschaffen van ekspert advies door de Vlees Kommissie, speciaal bezoek van de heer Woollatt om over de mogelijkheden van onze vleesuitvoer verslag te doen, door de heer Loxton, de wolekspert van de Unie, door de heer Hardy om over de zuivelnijverheid

verslag te doen, door de heer Mason om over onze proefplaatsen verslag te doen en voorts het zenden van twee leden van de Raad van Advies en de sekretaris van Zuidwest Afrika om de koelkamers te Durban te inspekteren, alsook het zenden van Baron von Esebeck om de Konferentie over Koöperatie te Pretoria bij te wonen. Ik heb ook voortdurend aangedrongen op betere havenfaciliteiten. Ten slotte toen ik besepte dat het niet mogelijk was de boeren op zodanige wijze te organiseren dat zij in staat zouden zijn zelve een koelkamer schema te ondernemen bood ik aan het voortouw in deze zaak te nemen, mits mij een vrije hand gegeven werd. Iedereen is overtuigd dat de Uniemarkt te onzeker is om een permanent afzetgebied voor ons vee te zijn. Ik besepe ook dat een onzekere markt zonder twijfel een nadelig effekt op het krediet van het gebied en vooral op de waarde van de grond zal hebben en dat het enige alternatief is een additionele overzeese markt voor een deel van of ons gehele surplus vee. Doch koelkamers en havenontwikkeling moeten hand aan hand gaan en ten einde van de koelkamers een sukses te maken is kontrôle van ons surplus vee gebiedend. Daar ik spoedig naar de Unie moet vertrekken om zowel havenverbetering als een koelkamer schema met het Kabinet te bespreken zou ik gaarne uw advies hebben en wel in de eerste plaats of de bouw en exploitatie van koelkamers aan de Regering dan wel aan private onderneming toevertrouwd behoort te worden, en indien aan private onderneming, wat de voorwaarden van het kontrakt behoren te zijn. Eerlijk gezegd ik heb geen vertrouwen in enige Regering voor dienst van deze aard hoewel het schijnt dat in een of twee van de Australiese koloniën de Regering een sukses ervan gemaakt heeft. Ik ben ten gunste van private onderneming mits aan drie hoogst noodzakelijke voorwaarden voldaan wordt. Ten eerste, de producenten moeten volkomen beschermd zijn tegen onbillike behandeling of exploitatie; ten tweede, met de werken moet zo vroeg mogelijk een begin gemaakt worden en ten derde, er moet een behoorlike bepaling zijn dat de boeren, indien zij dit verlangen, de werken na verloop van een zekere termijn kunnen overnemen. In ieder geval zou ik alle belanghebbenden in Zuid-Afrika en elders een billike kans geven om tenders in te zenden voor iets dat een voorrecht van grote waarde voor alle bezigheidsmannen zou zijn alvorens de aanleg van de werken aan de Regering toe te vertrouwen. Het spreekt vanzelf dat de biezonderheden vooralsnog niet openbaar gemaakt kunnen worden, hoewel al de informatie die ik heb ter beschikking van de Raad is. Het schema moet eerst met de Unie Regering besproken worden en dit hoop ik binnen kort te kunnen doen. Het doet mij genoegen te zien dat zekere mensen in de Unie schielik grote belangstelling tonen in onze welvaart, zowel stoffelijk als zedelijk, doch ik had gehoopt dat mij gespaard zou zijn het kompliment dat blijkt uit hun vrees dat ik, bij het overwegen van de belangen van dit Gebied over de toekomst waarvan ik de eer heb in zekere mate te beschikken, voor de verzoeking van achterbakse methodes bezwijken zou.

Een ander punt dat ik wens aan u duidelijk te maken is dat het effekt van de financiële maatregelen door mij genomen geweest is het aanmerkelijk verminderen van de belasting in plaats van het vermeederen van de lasten op het volk, terwijl als gevolg van de bezuiniging, behoorlike voorziening voor onderwijs en ontwikkelingswerk gemaakt is.

Afgezien van de Basterd Gebied kwestie ten aanzien waarvan men vertrouwt dat een onderling bevredigende oplossing gevonden zal worden, worden de toekomstige regeringsvorm van Zuidwest Afrika en de status van de vroegere Duitse onderdanen tans zorgvuldig overwogen.

Nu zal ik in het kort de beschuldiging behandelen, dat mijn Duitse vrienden in Zuidwest Afrika niet billik of op gelijke voet onpartijdig behandeld worden, en dat tegen hen willens en wetens een " Vernichtungskampf " wordt gevoerd. Wat zijn de feiten? Ik heb reeds gesproken over de ongeëvenaard vrijgeveige voorwaarden die in de schoolkwestie werden aangeboden. Deze waren van die aard, dat ze konden worden aangenomen zonder het zelf-respekt van de Duitsers te wonden of hun kinderen van de ruimste gelegenheid te beroven om de Duitse taal en Duitse letterkunde te behouden, terwijl de Duitse onderwijzers die vrijwillig onder de Administratie kwamen, liberaal behandeld werden.

Met betrekking tot plaatsen voor Duitsers onder onze bepalingen van grondnederzetting, hebben 71 het recht op grondbewijs verkregen daar 31 toewijzingen zijn gedaan en 40 pachten veranderd zijn.

Met betrekking tot immigratie, welke ik een brandende kwestie vond, veroorloofde ik spoedig na mijn aankomst hier de gedeporteerde zendelingen terug te keren, terwijl zoveel onderwijzers als benodigd waren door de Duitse onderwijs autoriteiten permitten werden gegeven. In het geheel zijn er, behalve de gewone permitten voor bezoeken, sedert 1919 door mijn voorganger en mijzelf permitten verleend aan 349 mannen, 532 vrouwen en 303 kinderen—een totaal van 1,184 zielen. Bijna in ieder geval waar iemand die gedeporteerd was vastgoed bezat in Zuidwest Afrika, is een permit gegeven, zelfs wanneer hij gedeporteerd was wegens ernstige wetsovertredingen.

Doch meer direkt neerkomende op de beschuldiging van een " Vernichtungskampf," of oorlog om onze Duitse vrienden ekonomies te gronde te richten, zou ik de volgende opmerkingen willen maken:—

De regeling van de muntkwestie, welke de Administratie een aanmerkelijk bedrag kostte, was geheel in het belang van de Duitse gemeenschap.

Tot op heden is £200,000 door de Landbank voorgeschoten, waarvan 88 percent is toegekend aan Duitse boeren.

De Duitse gemeenschap heeft vrijgeevige vertegenwoordiging gekregen op de Raad van Advies—feitelijk 50 percent. Uit welwillendheid tegenover de Duitsers heb ik een bijzondere ambtseed uitgedacht.

Voorraden, zoals b.v. mielies en lucerne worden van Duitse boeren zelfs tegen hogere prijs gekocht dan waarvoor die hier vanuit de Unie geland kunnen worden.

Kontrakten voor de levering van vlees en andere benodigdheden, voor de spoorwegen, worden met Duitse firma's aangegaan.

De Duitse gemeenschap heeft groot voordeel gehad door de herroeping van de uitvoerbelasting op vee, waardoor zij vrije markten in de Unie kregen in konkurrentie met de boeren aldaar; zij worden aangemoedigd zich aan te sluiten bij schietverenigingen; de vroegere Duitse ambtenaren van de Landwirtschaftsbank werden vrijgevig behandeld; het Verband der Verwertungsvereinigungen werd een lening gegeven om de leden van die vereniging, welke Duitsers zijn, te helpen; de gemeenschap van Swakopmund die zuiver Duits is, is geholpen met een vrije gift van een aanmerkelijke geldsom en met andere geldelijke verlichting; van verdere geldelijke maatregelen om de hier genoemde toestaand te verlichten, hebben de Duitsers natuurlijk in gelijke mate voordeel gehad en in enkele opzichten bijna alleen, zoals in het geval van de Oorlogsverliezen Schadeloosstelling betalingen; hoewel het Duits niet als officiële taal geproklameerd is, wordt die toch vrijelijk gebruikt voor ambtelijke doeleinden, en in verschillende andere opzichten is de Duitse gemeenschap met alle welwillendheid behandeld, zodat zij even vrij als enig inwoner van de Unie om met elk deel van de wereld handel te drijven.

Lettede op de positie van Duitsers in dit Gebied en de bevoegdheden aan de Unie onder het Vredesverdrag toegekend, kan ik met recht beweren dat verre van een "Vernichtungskampf" te voeren, de oudere bevolking niet slechts met grote welwillendheid, doch edelmoedig is behandeld. Mijns inziens is dit de enige gedraglijn die gevolgd dient te worden wanneer de lessen van de Grote Oorlog niet teniet zullen gaan en steeds heb ik getracht na te komen hetgeen ik verklaard heb bij mijn aankomst te Windhoek op 18 Oktober 1920, ten effekte dat de vriendschapshand van ganser harte gereikt zou worden aan de oudere bevolking en dat er vanaf die datum in de gemeenschappelijke woning plek voor hen zou zijn zowel in de zitkamer als in de kombuis; niet als een voorrecht, doch als een recht.

Ik gevoel dat ik behoor te zeggen, dat terwijl het onder de omstandigheden wellicht natuurlijk is dat de Duitsers enigszins aarzelen om onze pogingen te hunnen behoefte te erkennen, en kritiek op onze administratie niet betwisten, het grootste deel van de Duitse bevolking die zienswijze niet deelt, noch mijn goede trouw in twijfel trekt.

Met betrekking tot de financiële positie van het Gebied kan ik zeggen dat het klaarblijkelijk, totdat die op wettige grondslag werd gesteld, moeilijk, zo niet onmogelijk was een flinke vooruitstrevende gedraglijn te vormen. Sedert ik mijn ambt heb aanvaard heb ik voortdurend alles in het werk gesteld om de toestand in het reine te brengen en het is te danken aan de edelmoedige en beleidvolle zienswijze van de Eerste Minister (in wie, ik herhaal het, de Duitsers hier en in Europa geen beter vriend hebben), en zijn kollega's in het Kabinet, dat Zuidwest Afrika een ongeëvenaarde gelegenheid is gegeven zich snel te ontwikkelen. Onder de voorlopige overeenkomst, welke, daaraan twijfel ik niet, ten slotte zal worden bekrachtigd, aanvaardt de Zuidwest Afrika Administratie verantwoordelijkheid voor de bouw van de Outjo lijn en de Windhoek-Kaap's plaats sekte van de Gobabis lijn alsook voor alle tekorten op de exploitatie van deze lijnen. Dat was noodzakelijk omdat de aanleg van deze lijnen niet kon ondernomen worden door de Unie Spoorwegen en Havens Raad bij gebreke van Parlements machtiging, en wachten zou vertraging ten nadele van Zuidwest Afrika betekend hebben.

De Spoorwegen en Havens van het Gebied zullen beschouwd worden deel uit te maken van het Unie Spoorwegstelsel en de Unie Spoorwegen en Havens Administratie stelt zich verantwoordelijk voor de Zuidwest Afrika spoorwegen en havensschuld, voor alle tekorten op exploitatie van voorheen, tans en in de toekomst, behalve op de twee bovengenoemde lijnen, en ook voor toekomstige spoorwegen en havens aanleg, terwijl deze Administratie van tijd tot tijd de meest volledige inlichting zal krijgen betreffende de spoorwegen en havens in dit Gebied.

Behalve het spoorwegen en havens aanzicht van de financiële toestand heeft de Regering erin toegestemd zijn eis voor £2,000,000 die de Unie schatkist uitgegeven heeft ten behoeve van deze Administratie kwijt te schelden, de kosten van de veldtocht geheel daargelaten, met het gevolg dat ten eerste, Zuidwest Afrika geheel zonder schuld begint; ten tweede, dat Zuidwest Afrikaans geld, onder beheer van de Bewaarder van Vijandseigendom beschikbaar is voor kapitaaluitgaven in het Gebied; ten derde, dat de Landbank onder kontrôle van deze Administratie is gesteld en ten vierde dat het Gebied leningsbevoegdheid gegeven zal worden tot uitvoering van zodanige ontwerpen en ontwikkelingswerken als het Uitvoerend Bewind van de Unie van tijd tot tijd moge goedkeuren.

Doeh natuurlijk wordt verwacht dat het Gebied zichzelf zal bedruipen, d.w.z. zijn eigen inkomsten zal heffen en verantwoordelijk zal zijn voor zijn eigen uitgaven.

Men ziet dus dat het Unie Kabinet het Gebied bij de eerste stappen op zijn loopbaan edelmoedig behandeld heeft en ik vertrouw dat mijn raadslieden mij zullen bijstaan de feiten voor het publiek te leggen en daarbij te helpen dat allen zullen beseffen dat spot en minachting, in plaats van te helpen, alleen ten gevolge zullen hebben dat het krediet van het Gebied zal lijden en zijn ontwikkeling zal worden belemmerd.

Ik kan meedelen dat, de hondebelaasting proklamatie, zijn hoofddoel bereikt hebbende, ik besloten heb de belasting vanaf 1 April met 50 percent te verminderen. Ook ben ik bereid een andere vorm van belasting als bijv. een "belasting op verkoop" te overwegen ter vervanging van de zo slecht ontvangen "omzet-belasting."

Nu komende tot de tegenwoordige economiese positie, welke het eerste punt vormt ter bespreking op de agenda, kan ik zeggen dat ik bij mijn aankomst alhier, zoals reeds gezegd, bevond dat een ernstige depressie in zaken zich met vernietigende hardnekkigheid ging tonen terwijl de boeren in verschillende kampen waren en blijkbaar niet in staat zich zo te organiseren dat zij in staat worden zijn zich de geldelijke hulp die ik aanbood, ten nutte te maken.

De tegenwoordige toestand is ongetwijfeld hoogst ernstig, zo niet hopeloos. Ofschoon ik degelijke hulp heb verschaft, schijnt die wegens de diep gewortelde oorzaken van de depressie en de gevolgelijke gebroken veerkracht van de bevolking, van kunstmatige en voorbijgaande aard te zijn geweest. Ofschoon het geen nut heeft te diep in te gaan op de oorzaken van de depressie, zal een kort overzicht ervan wellicht niet van belang ontbloeit zijn.

De grote mogendheden van Europa verkrachtten de staathuishoudkundige wetten van de wereld door zich aan de Grootte Oorlog te wagen. Wij kunnen niet hopen te ontsnappen aan het deelhebben in de gevolgen, en daar Zuidwest Afrika direkt in de oorlog betrokken was, werd het zwaar getroffen. Doch deze aanleidingsoorzaak daargelaten, zijn er ondergeschikte oorzaken, zoals grote spilzucht en spekulatie gedurende de laatste jaren, zonder te denken aan het betalen van schulden. Zelfs nu is de uitgave voor zekere weeldeartikelen ontstellend. Uit een ruwe becijfering vind ik dat dit Gebied in het afgelopen jaar wijn, brandewijn, whisky en andere spiritualiën invoerde tot een mate van ongeveer zeven gallon per hoofd van de blanke mannelijke volwassenen en deze hoeveelheid drank is verbruikt boven en behalve de plaatselijke wijnen en biersoorten en het drankverbruik op de spoorwegen.

Verder is mij meegedeeld dat zo iets als een kwart miljoen pond sterling uitgegeven is aan motorkarren. De schuld van de bevolking, de boeren in dit Gebied ingesloten, komt, naar ik verneem, op tussen de vier en vijf miljoen pond sterling en dat bedrag voor een bevolking van minder dan 7,000 mannelijke volwassen blanken, ingesloten civiele beamtten, geeft ruimschoots bewijs van gebrek aan voorzichtigheid. Bovendien verneem ik uit betrouwbare bron dat gedurende de jongste jaren een bedrag van tussen $1\frac{1}{4}$ en $1\frac{1}{2}$ miljoen pond sterling het Gebied verlaten heeft om te spekuleren in papieren markten. Het gehele Gebied schijnt derhalve te veel kapitaal te hebben en de mate tot welke krediet gegeven werd, schijnt aan te duiden dat de depressie dit land onvoorbereid vond, en derhalve schijnt het dat de banken en geldschieters even laakbaar zijn als ieder ander.

Andere oorzaken van de depressie zijn het sluiten van de diamantmijnen waarvoor, om rechtvaardig te zijn, de maatschappij onmogelijk kan geblameerd worden; het ontbreken van een standvastige markt voor ons vee en onze produkten; de beperking van onze plaatselijke markt en het stilstaan van onze nijverheids en algemene ontwikkeling.

Evenals alle andere landen lijdt Zuidwest Afrika bovendien aan een overvloed van deskundigen op ieder dankbaar gebied, doch terwijl beweerd wordt dat de kranke stervende is, stellen deze uitstekende geneesheren zich tevreden met het verkondigen van algemeenheden over geneeskunst, zonder een geneesmiddel voor de biezondere ziekte aan de hand te doen. Ik beweer mijne heren, dat het onder deze omstandigheden niet billik is deze Administratie de schuld te geven van de tegenwoordige depressie. Grotendeels en voornamelijk is het volk zelf te blameren, en zelfs geen engel uit de hemel zou de depressie hebben kunnen tegenhouden of de mensen hebben kunnen redden hetzij van de gevolgen van de Grote Oorlog of van hun eigen daden.

Maar zoals ik reeds zeide, zal het ons weinig helpen de oorzaken van de depressie te bespreken. Het staat aan u mij te raden aangaande welke verdere praktische maatregelen genomen zouden kunnen worden om ons zo weinig mogelijk lijden te berokkenen bij het overkomen van de tegenwoordige hindernis en onze onmiddellike toekomst in zulke richting te sturen als ons naar betere tijden zal voeren.

Ik maakte reeds melding van de geldelijke en andere hulp door de Administratie aangeboden, alsook van de deskundige raad van buitenaf verkregen en van de pogingen om samenwerking te verkrijgen. Bovendien is uitvoering gegeven, waar mogelijk, aan de aanbevelingen van de Vlees Kommissie.

Men moet niet over het hoofd zien dat ik als hoofd van de Administratie de toestand moest bestuderen, en ik kan u de verzekering geven dat de afgelopen twaalf maanden niet in luiheid zijn doorgebracht.

Eerst kort geleden is een besluit genomen dat onze geldelijke toestand in de naaste toekomst op wettige grondslag zal stellen en de kontrôle over de Landbank onder deze Administratie zal brengen, behalve het aan het Gebied geven van zijn eigen leningsbevoegdheid.

Ik kan zeggen dat ik persoonlijk de kwestie van havengerieven te Walvisbaai ter plaatse bestudeerd heb en, zoals reeds gezegd, zal ik de Raad volledige biezonderheden geven. Binnenkort zal de gehele kwestie door mij met het Kabinet en de Spoorwegen en Havensraad te Kaapstad worden besproken.

Ten slotte hebben wij deze reden tot dankbaarheid, dat er in Zuidwest Afrika, vergeleken met de Unie, zeer weinig direkte belasting is.

Collection Number: AD1715

SOUTH AFRICAN INSTITUTE OF RACE RELATIONS (SAIRR), 1892-1974

PUBLISHER:

Collection Funder:- Atlantic Philanthropies Foundation

Publisher:- Historical Papers Research Archive

Location:- Johannesburg

©2013

LEGAL NOTICES:

Copyright Notice: All materials on the Historical Papers website are protected by South African copyright law and may not be reproduced, distributed, transmitted, displayed, or otherwise published in any format, without the prior written permission of the copyright owner.

Disclaimer and Terms of Use: Provided that you maintain all copyright and other notices contained therein, you may download material (one machine readable copy and one print copy per page) for your personal and/or educational non-commercial use only.

People using these records relating to the archives of Historical Papers, The Library, University of the Witwatersrand, Johannesburg, are reminded that such records sometimes contain material which is uncorroborated, inaccurate, distorted or untrue. While these digital records are true facsimiles of paper documents and the information contained herein is obtained from sources believed to be accurate and reliable, Historical Papers, University of the Witwatersrand has not independently verified their content. Consequently, the University is not responsible for any errors or omissions and excludes any and all liability for any errors in or omissions from the information on the website or any related information on third party websites accessible from this website.

This document forms part of the archive of the South African Institute of Race Relations (SAIRR), held at the Historical Papers Research Archive at The University of the Witwatersrand, Johannesburg, South Africa.